

Roland Schimmelpfennig

De vrouw van vroeger
(Die Frau von früher)

Vertaling Tom Kleijn

Personen

FRANK, *midden veertig*

CLAUDIA, *zijn vrouw*

ROMY VOGTLÄNDER

ANDI, *zoon van Frank en Claudia*

TINA, *Andi's vriendin*

De aanwijzingen met betrekking tot de sprongen in de tijd aan het begin van de scènes moeten door middel van schrift, gesproken taal of andere middelen duidelijk worden gemaakt.

© S.Fischer Verlag, Frankfurt am Main, september 2004

© Nederlandse vertaling: Tom Kleijn, 2006

De ruime hal van een appartement in een oud huis. Vier deuren, die op de hal uitkomen: de voordeur die uit twee delen bestaat, de deur naar de badkamer, de deur naar de kamer van de zoon, de deur naar de slaapkamer van de ouders.

Eventueel een gang of nog een deur naar de woonkamer en keuken. Heel ruim. In de hal staan al ingepakte verhuisdozen - geen meubels meer of iets aan de muur.

1.

Frank bij de gesloten voordeur, Claudia, zijn vrouw, komt in badjas en met een handdoek om het hoofd uit de badkamer.

CLAUDIA Met wie praat je?

FRANK Ik?

CLAUDIA Ja, met wie praat je?

FRANK Met - met niemand. Met wie zou ik moeten praten -

CLAUDIA Ik dacht dat ik iemand hoorde praten - je hebt toch met iemand gepraat -

FRANK Nee - hoezo?

CLAUDIA Omdat ik stemmen hoorde.

FRANK Stemmen -

CLAUDIA Stemmen, ja, stemmen -

FRANK Maar je was toch in badkamer -

CLAUDIA Ja, precies -

FRANK Stemmen in de badkamer - dat ken je toch, stemmen uit de leidingen, van de andere verdiepingen -

CLAUDIA Nee - ik bedoel stemmen hier uit de hal.

FRANK Hier - stemmen -

CLAUDIA Ja, stemmen - hier uit de hal.

Korte pauze.

FRANK Hier is niemand.

Korte pauze.

CLAUDIA Maar hier was iemand.

Korte pauze.

FRANK Er is niemand hier.

Ze doet de voordeur open. Vlak voor de deur staat Romy Vogtländer. Ze draagt een korte jas.

Pauze.

CLAUDIA Wie is dat?

Stilte.

Wie is dat?

Korte pauze.

FRANK Dat -

Korte pauze.

Dat is Romy Vogtländer -

Korte pauze.

Dat is Romy Vogtländer, die ik 24 jaar geleden voor het laatst heb gezien.

Korte pauze.

CLAUDIA Waarom zeg je me niet dat die vrouw hier voor de deur staat?

Pauze.

Waarom zeg je me dat niet?

Korte pauze.

Waarom lieg je tegen me -

Korte pauze.

FRANK Ik ben zelf volkomen verrast dat ze hier opeens staat.

Korte pauze.

ROMY V. Deze man was 24 jaar geleden mijn grote liefde.

Korte pauze.

We waren een stel, toen.

Korte pauze

En we zijn het vandaag nog steeds.

Korte pauze.

CLAUDIA Wat?

ROMY V. Hij en ik - wij waren een stel toen, en we zijn het vandaag nog steeds.

Claudia slaat haar man Frank met de vlakke hand in zijn gezicht en knalt de deur voor Romy dicht.

2.

Tien minuten eerder. De lege hal van het appartement. Douchegekluisen uit de badkamer. Er wordt gebeld.

Frank komt op, loopt naar de intercom.

FRANK   Ja?

Niets.

Hallo? Hallo?

Niets.

Hallo?

Hij loopt weg. Er wordt opnieuw gebeld. Hij loopt terug, pakt de hoorn van de intercom.

Hallo?

Niets. Hij legt op, loopt weer weg. Er wordt aan de deur geklopt. Hij staat stil. Stilte. Er wordt weer geklopt. Hij loopt terug naar de deur.

Hallo? Wie is daar?

Er wordt weer geklopt.

Hallo?

Stilte.

Hij doet plotseling de deur open. Voor de deur een vrouw in een korte jas.

Ja?

Stilte.

Ja, wat is er?

Stilte.

Luistert U -

ROMY V.   Ik heb je gezocht - het was niet gemakkelijk je te vinden -

FRANK   Ach ja - dat zou kunnen.

Hij doet de deur weer dicht, maar blijft roerloos staan.

Pauze.

Geklop. Hij doet de deur weer open.

Luistert U, alstublieft -

De geluisen uit de badkamer houden op.

ROMY V.   Je - je herkent me niet -

FRANK   Herkennen - *Lacht.* - nee, herkennen, het spijt me -
Hij wil de deur weer sluiten.

ROMY V.   Ik ben het, Romy - Romy Vogtländer.
Korte pauze.
Maar wanneer je me niet herkent, dan kun je de deur maar beter weer dicht doen.

FRANK   Romy Vogtländer -

ROMY V.   En je herkent me niet.

FRANK   Romy - Romy Vogtländer ...

ROMY V.   Weet je -

FRANK   Ja, ja -

ROMY V.   We waren een zomer lang samen -

FRANK   Romy Vogtländer ...

ROMY V.   24 Jaar geleden.

FRANK   Romy ... toen.
Korte pauze.
Toen waren we zeventien.

ROMY V.   Zeventien, ja, precies, ik was zeventien, jij was twintig, en toen heb je gezworen dat je altijd van mij zult houden.
Hij barst in lachen uit.

FRANK   Ja -

ROMY V.   Je lacht -
En ik heb het ook gezworen. Dat ik altijd van jou zal houden.
Korte pauze.
Weet je nog?

FRANK   Ja - zou kunnen.

ROMY V.   Ik ben nu hier om die belofte na te komen.
Pauze.

FRANK   Wat?

ROMY V.   Ik ben nu hier om die belofte na te komen. En ik ben hier om jou aan jouw belofte te herinneren -

FRANK   Aan welke belofte -

ROMY V.   Aan de belofte - dat je altijd van mij zult houden, dat had je gezegd.
Pauze.

FRANK   Maar - maar -
Korte pauze.
Toen was ik negentien.

ROMY V.   Twintig.

FRANK   Negentien of twintig - dat maakt niet uit -
Korte pauze.
Wat wil je hier?
Korte pauze.

ROMY V.   Jou - wat zou ik anders willen.
Ik ben gekomen om je eraan te herinneren.

FRANK   Herinneren -

ROMY V.   Dat we eeuwig van elkaar zullen houden - dat had je gezegd.
*Hij denkt na. Geluid van het slot van de badkamerdeur dat wordt
opengedraaid. Hij doet de huisdeur voor Romy dicht. Staat stil. Claudia
komt in badjas en met een handdoek om het hoofd uit de badkamer.*

CLAUDIA   Met wie praat je?

FRANK   Ik?

CLAUDIA   Ja, met wie praat je?

FRANK   Met - met niemand. Met wie zou ik moeten praten -

CLAUDIA   Ik dacht dat ik iemand hoorde praten - je hebt toch met iemand
gepraat -

FRANK   Nee - hoezo?

CLAUDIA   Omdat ik stemmen hoorde.

FRANK   Stemmen -

CLAUDIA   Stemmen, ja, stemmen -

FRANK   Maar je was toch in de badkamer -

CLAUDIA   Ja, precies -

FRANK   Stemmen in de badkamer - dat ken je toch, stemmen uit de leidingen,
van de andere verdiepingen -

CLAUDIA   Nee - ik bedoel stemmen hier uit de hal.

FRANK   Hier - stemmen -

CLAUDIA   Ja, stemmen - hier uit de hal.
Korte pauze.

FRANK   Hier is niemand.

Korte pauze.

CLAUDIA Maar hier was iemand.

Korte pauze.

FRANK Er is niemand hier.

Ze doet de voordeur open. Vlak voor de deur staat Romy Vogtländer. Ze draagt een korte jas.

Pauze.

CLAUDIA Wie is dat?

Stilte.

Wie is dat?

Korte pauze.

FRANK Dat -

Korte pauze.

Dat is Romy Vogtländer -

Korte pauze.

Dat is Romy Vogtländer, die ik 24 jaar geleden voor het laatst heb gezien.

Korte pauze.

CLAUDIA Waarom zeg je me niet dat die vrouw hier voor de deur staat?

Pauze.

Waarom zeg je me dat niet?

Korte pauze.

Waarom lieg je tegen me -

Korte pauze.

FRANK Ik ben zelf volkomen verrast dat ze hier opeens staat.

Korte pauze.

ROMY V. Deze man was 24 jaar geleden mijn grote liefde.

Korte pauze.

We waren een stel, toen.

Korte pauze

En we zijn het vandaag nog steeds.

Korte pauze.

CLAUDIA Wat?

ROMY V. Hij en ik - we waren een stel toen, en we zijn het vandaag nog steeds.

Claudia slaat haar man Frank met de vlakke hand in zijn gezicht. Knalt de deur dicht.

3.

Voor het huis, iets later.

TINA   Andi en ik, een warme avond, onze laatste - de herfstzon staat al laag, en wij -
 wij willen niet naar huis - we kunnen geen afscheid van elkaar nemen, maar morgen gaat hij met zijn ouders weg van hier, ver weg. We houden van elkaar. Hij is mijn vriend, mijn eerste vriend. Ik wil niet dat hij weggaat.
 Maar alles is al voorbereid - zijn ouders hebben alles al ingepakt, dit zijn dus onze laatste uren, we zitten op het talud voor het huis en weten niet wat we moeten zeggen - ik hou van jou, ik zal je nooit vergeten, blijf bij me, hoe moet het nu verder, jij -
 we zitten boven op het talud, zoals altijd, zoals zo vaak, en zien een vrouw in een regenjas naar het huis lopen en aanbellen.
 Wat zal er van ons terecht komen?
 Ik weet het niet, ik heb geen idee.
 Ik houd zijn hand vast of hij de mijne, we zitten daar en weten niet hoe het verder moet.

4.

Een paar minuten eerder. In het huis.

CLAUDIA   Wat?

ROMY V.   Hij en ik - we waren een stel toen, en we zijn het vandaag nog steeds.
Claudia slaat haar man Frank met de vlakke hand in zijn gezicht en knalt de deur voor Romy dicht.

Korte pauze.

CLAUDIA   Hoe - hoe kun je mij dit aandoen -

FRANK   Aandoen - wat aandoen? Ik heb niets gedaan -

CLAUDIA   Je hebt tegen me gelogen -

FRANK   Hoe moet ik dat nou verklaren, dat die vrouw voor onze deur staat?

CLAUDIA   Die vrouw - blijkbaar de grote liefde van je jeugd -

FRANK   24 Jaar geleden -

CLAUDIA   Van die hoor ik vandaag voor het eerst -

FRANK   Ik was haar helemaal vergeten, ik herkende haar aanvankelijk
niet eens -

CLAUDIA   Zeg haar dat dan!

FRANK   Wat -

CLAUDIA   Zeg haar dan, dat je haar bent vergeten, dat je haar niet eens hebt
herkend, zeg haar dat dan! In plaats van daar te staan en je mond niet
open te doen wanneer ze me in mijn gezicht zegt dat jij en zij een stel
zijn -

FRANK   Het is toch niet mijn fout -

CLAUDIA   Nee? Wiens fout dan wel?

FRANK   Wat kan ik eraan doen, het enige dat ik heb gedaan, is de deur
openmaken -

CLAUDIA   En tegen mij liegen -

FRANK   Hoe bedoel je liegen, ik kon toch niet -
*Claudia rukt de voordeur weer open. Romy Vogtländer staat er nog
steeds voor.*

CLAUDIA   *schreeuwt* En nu?
Korte pauze.
Wat moet er nu gebeuren? Hoe moet dat verder, nu?

ROMY V.   Nu -
Korte pauze.

CLAUDIA   Nu, ja -

ROMY V.   Nu - nu zal Frank zich herinneren wat hij ooit heeft gezworen: dat
onze liefde nooit ophoudt.

CLAUDIA   O ja -

ROMY V.   Hij zal het zich herinneren en dan zal hij mij of naar binnen vragen
en u wegsturen -

CLAUDIA   U heeft hulp nodig -